

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

muner, Kørselen i Reglen vil berøre. Ministeriet har derfor ment, at Ekspeditionen af disse Sager bør henlægges til Ministeriet, men det udelukker naturligvis ikke, at dette forhandler med de Kommuner, for hvilke særlige Forhold i det enkelte Tilfælde maatte gøre sig gældende. Det følger af selve Kørselens Karakter, at de Afgørelser, som skal træffes med Hensyn til, om en ansøgt Tilladelse skal gives eller ej, i høj Grad kan være afhængige af, hvad udenrigspolitiske Hensyn til enhver Tid maatte tilsige, og ogsaa af denne Grund finder man det nødvendigt, at Afgørelserne træffes af Ministeriet. Hertil kommer, at der maa tages behørigt Hensyn bl. a. til andre internationale Trafikforbindelser og til Store Bælts-Overfarten. Af Betydning er det ogsaa, at 1927-Lovens Regler om, hvem der skal give Koncessionen, i disse Sager vilde føre til ret tilfældige Resultater og ikke mindst for Udlændinge kan være vanskeligt tilgængelige, ligesom Sagernes Behandling i de mange kommunale Raad, som berøres af Kørselen, vilde kunne kræve megen Tid.

Efter Lovforslagets § 1 skal Loven finde Anvendelse paa al Personbefordring med større Motorkøretøjer fra Land til Land, hvad enten den foregaar med Danmark som Udgangspunkt, henholdsvis Endepunkt, eller foretages som Transittrafik gennem Danmark. Som det vil fremgaa af Lovens Titel, tænkes der i første Række paa Omnibuskørsel i fast Rute, men ogsaa andre Former for Personbefordring, f. Eks. med Benævnelser som Turistkørsel eller Selskabskørsel, omfattes af Loven, og det er uden Betydning, om der ydes Passagererne andet end selve Befordringen. Omnibusloven af 1927 omfatter efter Praksis ikke Kørsel, der er et Led i større Rejsearrangementer, men Ministeriet har ment, at det foreliggende Lovforslag ogsaa bør omfatte saadan Kørsel. Ministeriet har herved tænkt paa, at denne Kørsel er af væsentlig Betydning for de internationale — og kostbare — Togforbindelser og for de — ligeledes kostbare — internationale Omnibusruter, som etableres. Det vide Omraade, der er givet den foreslaaede Lovregel, skyldes ogsaa, at det efter Ministeriets Opfattelse er naturligt at sikre en vis Kontrol med det Materiel, som Danske og Udlændinge anvender til international Kørsel. De udenlandske Omnibusser, som kommer her til Landet, er saaledes normalt baade bredere og tungere end danske Vogne, og dette betyder navnlig for Overfarten

over Store Bælt, som de fleste Vogne skal passere, betydelige Ulemper, som man maa have Mulighed for gennem en vis Regulering at afhjælpe eller hindre.

Der tillægges ved Lovforslaget Ministeriet Ret til at gøre Tilladelserne afhængige af Betingelser. Der er her ikke alene tænkt paa de Betingelser, som nu normalt fastsættes for Tilladelser til indenlandsk Rutekørsel, men navnlig ogsaa paa saadanne andre Betingelser, som Udviklingen maatte gøre hensigtsmæssige, saaledes f. Eks. i Henseende til Store Bælts-Færgernes Benyttelse og Materiellets Indretning. Fra Udenrigsministeriet har Ministeriet for offentlige Arbejder modtaget Underretning om herhenhørende Lovbestemmelser, som for Tiden er gældende i de Lande, der maa paaregnes trafikeret i Forbindelse med Kørsel i Danmark. Paa Grundlag heraf har man ment at burde foreslaa, at Udlændinges Adgang til Kørsel her i Landet i paakommende Tilfælde kan gøres afhængig af Traktater, hvorved der bl. a. kan sikres Danske Adgang til Kørsel i Udlandet. Denne Bestemmelse indeholdes i Lovforslagets § 2.

I § 3 er det fastsat, at Omnibusloven af 1927 ikke skal finde Anvendelse paa den Kørsel, som omfattes af det foreliggende Lovforslag, og der er tillagt Ministeriet en nødvendig Beføjelse til at træffe Afgørelse om Lovens Anvendelse i Tvivlstilfælde, f. Eks. hvor Talen er om Lokaltrafik over Landegrænsen eller visse Tilfælde af Kørsel med Udlændinge i Danmark. I § 5 foreslaas det, at Loven skal træde i Kraft straks, idet en Tilladelse, der med Hjemmel i Omnibusloven af 1927 er meddelt et udenlandsk Trafikskelskab til Kørsel i Danmark som Led i internationale Omnibusruter, udløber den 1. April 1948.

Regeringen er naturligvis meget vel vidende om det Arbejde, som har været gjort for at faa Loven af 1927 afløst af en nyere Lov, og om Vanskelighederne ved at finde en Løsning, alle kan samles om. Regeringen havde derfor ogsaa gerne set, om den her foreslaaede Lov havde kunnet stilles i Bero indtil videre, men i Betragtning af, at det drejer sig om Kørsel, der ikke naturligt henhører under 1927-Lovens Omraade, og ikke mindst under Hensyn til den Udvikling, som allerede har gjort sig stærkt gældende med Hensyn til den internationale Automobilbefordring af Personer, har man ment det paakrævet allerede nu at have let haandterlige Lovregler for det paagældende Omraade.

Med disse Bemærkninger tillader jeg